

Camera Deputaților

GRUPUL PARLAMENTAR U.D.M.R.

Palatul Parlamentului, Str. Izvor 2-4, Sector V, Of. poștal 5, RO-70550 București

Tel/fax: 004021-3142049; Tel: 004021-4021066, 4021067, e-mail: udmr@cdep.ro

Nr: A/UDMR/145/29.04.2026

ÎNTREBARE

Adresată: Ministerului Afacerilor Interne

De către: Szabó Ödön, deputat UDMR, ales în circumscripția electorală nr. 5 Bihor

Obiectul întrebării: Eșecuri operaționale grave în gestionarea disparițiilor de minori și responsabilitatea Ministerului Afacerilor Interne în prevenirea traficului de persoane

Stimate domnule ministru,

Vă adresez prezenta întrebare într-un context de o gravitate excepțională, în care ies la iveală, din nou, disfuncționalități sistemice majore în modul în care statul român gestionează disparițiile de minori și riscurile asociate traficului de persoane.

Informațiile apărute recent, coroborate cu datele existente, conturează un tablou alarmant: dispariții frecvente din rândul copiilor vulnerabili, intervenții întârziate sau ineficiente, cooperare instituțională deficitară și diferențe semnificative între raportările oficiale. Mai grav, apar indicii privind practici instituționale care minimalizează fenomenul sau transferă implicit responsabilitatea asupra victimelor.

În acest context, nu mai vorbim despre incidente izolate, ci despre posibile eșecuri operaționale recurente, aflate în responsabilitatea directă a structurilor Ministerului Afacerilor Interne.

Având în vedere cele de mai sus, vă rog să-mi răspundeți la următoarele întrebări:

1. Care sunt măsurile operative concrete, verificabile, pe care MAI le aplică în primele ore de la dispariția unui minor și cum garantați că acestea sunt respectate unitar la nivel național?
2. Care sunt controalele interne care s-au efectuat de către MAI în ultimii ani privind gestionarea cazurilor de minori dispăruți și care sunt principalele disfuncționalități identificate, inclusiv eventualele abateri disciplinare sau penale?
3. Cine răspunde, concret, pentru întârzierile în intervenție, gestionarea defectuoasă a probelor sau lipsa de coordonare între structuri și ce sancțiuni au fost aplicate în astfel de situații?

4. Cum explicați diferențele majore dintre datele Poliției Române și cele ale DGASPC-urilor, există suspiciuni sau constatări privind subraportarea sau raportarea incorrectă a cazurilor?
5. Care sunt mecanismele funcționale de cooperare care există în prezent între MAI și instituțiile de protecție a copilului respectiv cum interveniți când cooperarea eșuează?
6. Care sunt măsurile concrete dispuse pentru a elimina practicile instituționale care duc la minimalizarea fenomenului sau la culpabilizarea minorilor victime și pentru a asigura o abordare centrată pe protecția acestora?
7. Ce plan de acțiune, cu termene clare, aveți în vedere pentru prevenirea recrutării minorilor de către rețelele de trafic și pentru creșterea capacității reale de identificare rapidă a victimelor?

Având în vedere gravitatea situației și riscurile directe asupra siguranței copiilor, solicit un răspuns detaliat, în scris, care să includă măsuri concrete, asumate și termene precise de implementare.

Vă rog să îmi comunicați răspunsul în scris.

Szabó Ödön
deputat UDMR